



הרבה השתנה בארה"ב - הכלכלה, היחס לביטחון, היחס בכלל. אך בולט מכולם הוא השינוי בתודעת השירות. היום אפשר למצוא שם הרבה גסות וקוצר רוח. דרך עיניים של פסיכולוג קליני וארגוני מתאר שפי שפס את ארה"ב חמש שנים אחרי אסון התאומים

שפי שפס | לאכול שירות

מטלים כיום את החובות ואת עמדות השירות בחתונות שקרובה יותר לרבות של עולם שליש מאשר לרבות העל האמריקאי.

הדוגמאות קיימות בשפע בכל החתומים: נהגים חוקניים, עומדים בסוגר, מתגנים בין נתיבים, נהגים בטיחות, נהגים שטחיים בהפקה בלתי יעילות, נהגים שירות בעלי שפה שחוכמת את הקשורת איתם כמעט לבלתי אפשרית (לאחרונה מורץ בארה"ב קמפיון, המנסה לשכנע אורחים ללמוד אנגלית); משרד שמסדר ערב במלון, המציע ללקוח שהאסלה בחדרו עולה על דלתוהו לבוא לקחת משאבה וינית ולתמוך את הסתימה בעצמו; מוקדן שירות לקוחות ברשת מסוייזי חספי ענה לקוחה קייבלה מקור השם נכנס (איפה ברת הארכת); ולא פחותה לבלקל שירות מהרודינים: "כדאי שתשני את האופי המפולגן זה, והם



שלם מעט בזמן - קבל אשוראי ענק בתנאים מעולים, ואכן, קמפיין הביניים המפניני חי ברמת היחס צבאה, שמתרחשה אחריו פניו מה המפגשים עם זאת, הדריה זאת יפה עורך דין שכיר בתורה גדולה, המוגדר בעוד בעניית במרכז ארה"ב וחי בבית ספר בשנתה מרית עם אגם צמוד: "אי בחובות עד מעל הגבוה".

ברמה האמיתית, כירסם שינוי האהמה הרבה יותר. אין כסף להקיע בתחזוקה הימים המפניני. פיתוח החומה הבלטת ביותר לעניין זה הוא פתח החתונה הירודה של מערכת הביניים האדירה, ובקצרה האוטוסטרוד (Interstate). עבור האמריקאים, החיים על רכס, זהו אות קלון.

לכן נעלם השירות

אכן, נראה שהתמורה החילונית הגדולה ביותר שחלה בארה"ב, שקורה בקיבוץ הימני-המרכזי המוחלט של בתלמודה מזה שנים רבות, הוא: גרם לשינוי מהותו של התנהגות התרבותית בכלל ובאופן כמעט מוחלט של תודעת השירות. קשה להאמין שכן הם מני הדברים כיום בארה"ב - קצרה סמל עולמי של התנהגות מנוסחת, מתחשבת, עוודה, שירותית לנפח, קונפליקטים ובעיות אישיות ותרבותיות היוו שם תמיד, אך איש לא העז לבלט אותם בתנהגות בחוב, ובזרואי לא במקום הגבוהה. כל זה השתנה, וכמו תמיד באמריקה - בענק.

למני מחודשים עיניה ארה"ב - ללא תגינות - מלאת לה 300 מיליון תושבים. בארבעת העשורים האחרונים גדלה אוכלוסייתה ב-100 מיליון איש, רובם מהגרים וזר האשון ושני ארה"ב הייתה תמיד מדינת מהגרים. אך בניגוד לעבר, כיו הרווחן האמריקאי לא העלית לרובם למתגרים לנתיבים את תרבות האמריקאית. נהפך הוא המהגרים חזירו והמסו עד דק את קודי התנהגות האמריקאים, והם

נעשו ארה"ב לביקור בן מספר שבועות. מאז שחייתו בה עם משפחתו לפני 20 שנה, אני חוזר ומקיר אורה טוב ושוב בתחושה של בית שני, מקום מוכר שמי יודע את מורשתו ומתנני, מדבר את שפתו ומפון את המושיקה בין המילים כמו תמיד. אני שוכר רכב ונוסע המון. מנסה לדנוס כדרך גדול בעל תהלה רבת אורבנית, ומגדן מקומות קטנים ומרוחקים, שני גרומ אמריקאים שניו יורק עכורים הוא "חוז לארץ", אני מוזכב הרבה אנשים, הברים חרים, משהובב בתי יעקב, בנקים, מסעדות, לן מלונות וגם בתיים פיסיים נפרה בטליוויזיה ומקלעל בעיתנים. וכו' את מתנני, משה לראות, מה השתנה בארה"ב, הכומר - אך לא - עורך השוואת אלנו, בירשאל.

ואכן, ארה"ב עוברת שינויים משמעותיים, וזו לטובה. במובנים רבים, חוכרה לן האווירה של ישראל. לא יאומן כי יוספר, אך הנשגה של הביטחון האמריקאי והאיש משק

זכנים משועממים בהולכה כלתי ייצוגית נחתי שירות בעלי שפה עילית שהופכת את התקשורת איתם כמעט לבלתי אפשרית. מנהל משרת ערב במלון המציע ללקוח שהאסלה בחדרו עולה על דלתוהו לבוא לקחת משאבה וינית ולתמוך את הסתימה בעצמו, מוקדן שירות לקוחות ברשת מסוייזי חספי השמל העונה ללקוחה שקייבלה מקור חודש: "כדאי שתשני את האופי המתולגן שלך. זה לא יוביל אותך לטוב מקום"